

καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ μόνον ὅτι δὲν τοὺς διέσπασαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Παδισσάχ, Σουλτάν, Χάν.

Ὁ τίτλος Παδισσάχ σημαίνει περσιστὶ κατὰ λέξιν Προστάτης Βασιλέων (παδὶ σσάχ), καὶ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ Αὐτοκράτωρ. Ὁ δὲ τοῦ Σουλτάν πρὸς τὸ Οὐρίγκηψ, καταγωγῆς βασιλικῆς ἢ αὐτοκρατορικῆς, καὶ δίδεται εἰς τε τοὺς ἄρρενας καὶ τὰς θηλείας ἐγγόνους τοῦ κρατοῦντος, τοὺς γεννηθέντας ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Σουλτάνων προηγείται τοῦ ὀνόματος: Σουλτάν-Μαχμούδ, Σουλτάν Ἀζίζ, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἔπεται: Ἐσμὰ-Σουλτάν, Βαλιδὲ-Σουλτάν. Ὁ δὲ τίτλος Χάν ἔχει καταγωγὴν Ταταρικὴν, καὶ δηλοῖ Ὑψηλὸς καὶ Κραταῖος Κύριος, προσελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Σουλτάνων μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Κριμαίας.

Ὁ κοινὸς ὄχλος ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἀναγνωρίζει ἄλλον Παδισσάχ παρὰ τὸν Σουλτάνον· τοὺς δὲ λοιποὺς, εἴτε βασιλεῖς, εἴτε αὐτοκράτορας, ὀνομάζει κοινῶς Κχιράλ, καὶ δὲν γνωρίζει πλειότερους παρὰ ἐπτὰ τοιοῦτους: Φρανσίζ, Μοσκὺβ, Ἰγγιλίζ, Νέμτσε, Μπραχδαμποῦρ (Περσσίας), Ἰσπανιὸλ καὶ Φιλεμένγκ (Ὀλλάνδας.)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ χαλεπώτερος σκόπελος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ προσέχωσιν αἱ Ἑλληνίδες, εἶνε ὁ τοῦ πιθηκισμοῦ τῶν ξένων ἠθῶν, ἢ ἀπειρόκαλος ἐκεῖνη φιλαρέσκεια, ἢ ἀσχημίζουσα καὶ τὴν περικαλλεστάτην παρθένον, τὸ περὶ τὴν φωνὴν καὶ τὸ βᾶδισμα καὶ τὰ κινήματα πάντα ἐπιτετηθευμένον, ὃ τῆς κεράτσας, τέλος πάντων (ὡς ἐκστομίσωμεν τὴν λέξιν), χαρακτήρ. Καὶ δὲν λαλοῦμεν ἐδῶ περὶ τῆς κεράτσας, τὴν ὁποῖαν τόσον τομῶς ἄμα καὶ ἐπιχαρίτως ἐσατύρῃσεν ὁ ἀγαπητὸς Τανταλίδης, ἢ ὁποῖα, εὐτυχῆς ἐν τῇ ἀμαθείᾳ τῆς, οὔτε γνωρίζει, μασσῶσα ἐν ἀφελείᾳ τὴν μαστίχην τῆς, ὅτι παρέσχεν ὕλην εἰς κωμωδίαν· ἀλλὰ περὶ τῆς κεράτσας τοῦ λεγομένου καλοῦ ἢ μεγάλου κόσμου, περὶ τῆς κεράτσας τοῦ σαλορίου, ἢ ὁποῖα ἔχει ἀξιώσεις ἐπιμεμελημένης δᾶθεν ἀνατροφῆς, ἢ ὁποῖα εἶνε συνδρομητὴς τακτικῆ εἰς τὴν «Ἐρημερίδα τοῦ συρμοῦ», ἢ ὁποῖα ἐκλέγεται μέλος καὶ γραμματεὺς εἰς ἀδελφότητας· περὶ αὐτῆς ἡμῖν ὁ λόγος! εἰς αὐτὴν συνισθῶμεν πάλιν καὶ πάλιν προσοχὴν· διότι ἀπὸ τῆς διορθώσεως τῶν ἐλαττωμάτων τῶν γυναικῶν ἐλπίζομεν τὴν διορθῶσιν τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἀνδρῶν· διότι τὸ λεγόμενον ἰσχυρὸν τοῦτο φύλον δὲν δημιουργεῖ πλέον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν Εὐάν, ἀλλὰ τὸν κεντρίον διαπλάττεται καὶ μορ-

φόνεται ὑπ' αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἀλήμων ὢ εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ὅπου οἱ ἄνδρες δὲν ἐντρέπονται τὰς γυναικᾶς καὶ δὲν τρέμουσι τὴν κρίσιν καὶ τὰς ἀτάκρυσιν αὐτῶν! Εἶδον κυρίας, ἀξιοτίμους ἄλλως, αἱ ὁποῖαι, μυκτηρίζουσαι ἐν συναναστροφῇ τὰς ὁμοίας των, οὔτε ἠσθάνοντο, ἐν μέσῳ τῆς βομβούσης περὶ αὐτὰς κολακείας, ὅτι ἐγίνοντο αὐταὶ πολὺ μᾶλλον καταγέλαστοι· ἀλλ' ἐπίσης εὐτύχησα νὰ γνωρίσω ἄλλας, αἱ ὁποῖαι, καὶ εἰς αὐτοὺς τῶν Παρισίων τοὺς κύκλους, ἠθελον διακριθῆ διὰ τὴν μετὰ κρίσεως εὐφυΐαν καὶ τὴν μετ' ἀξιοπροεπειᾶς φιλοκαλίαν των. Εἰς αὐτῶν τὴν μετ' εὐμενεῖας ἀνάγνωσιν ἀφιερῶ τὰ πεινῶς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις. (Σκαρλάτος Δ. Βυζάντιος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς νόσου τῶν ἐν τῇ Κορινθίᾳ ἐλαιοδένδρων.

Ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως, ὃ ἐπιμελητῆς τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου καὶ τοῦ φυτολογικοῦ μουσείου κ. Θ. Δ. Χελδράιχ, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὸν ἐλαιῶνα τῆς Κορίνθου, (συγκείμενον ἐκ 50,000 ἐλαιοδένδρων) ἵνα ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὴν ἐμφανισθεῖσαν ἐν αὐτῷ νόσον, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν σπουδαιοτάτην ἐκθεσησιν, ἐξ ἧς σταχυολογῶ τὰ ἐπόμενα, παραλείπων τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος. Μακρόθεν οἰκτρᾶν τῷ προσερχομένῳ ποιῶσιν ἐντύπωσιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταστρεπτικῆς νόσου ἧτις καταμαστίζει τὸν ἐλαιῶνα τοῦτον, διότι τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον αὐτῆς εἶνε ὅτι ἀποξηραίνεται μέρος τῶν τρυφερῶν κλάδων τοῦ δένδρου καὶ μετὰ τῶν φύλλων λαμβάνουσι χρώμα κίτρινον ἢ ὑπόφαιον.—Πάντα τὰ φυτὰ ὑπόκεινται εἰς διαφόρους ἀσθενείας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπιζημιῶς ἢ καταστρεπτικᾶς· ἡ δὲ εἰλαία μαστίζεται ἰδίως ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων νόσων. Ἐκ τῶν γνωστῶν δὲ εἶνε ἐν πρώτοις ἡ ἐν Ἰταλίᾳ λεγομένη «Lupa», ἧτις προέρχεται ἐξ ἀλλοιώσεως τοῦ χυμοῦ τοῦ δένδρου· ἔτταρι δὲ ἐκ διαφόρων ἐντόμων.—Τὸ προξενοῦν κυρίως τὴν νόσον τοῦ Κορινθιακοῦ ἐλαιῶνος ἔντομον εἶνε τὸ *Colledopteron*, ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Βοστρυχοειδῶν, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα εἶδη εἶνε γνωστά καὶ λίαν καταστρεπτικὰ εἰς τὰ δάση τῆς Εὐρώπης· ἔχει μῆκος μόλις τρία χιλιοστὰ τοῦ γ. μ. καὶ εἶνε χρώματος μελανοφαίου. Θέτει δὲ τὸ θῆλυ τὰ ὦν αὐτοῦ ἐντὸς μικρᾶς ὀπῆς ἢν κατασκάπτει ἐπὶ τῶν κόμβων τῶν τρυφερῶν κλάδων ἠλικίας δύο ἢ τριῶν ἐτῶν· ἐξ αὐτῶν γεννᾶται σκώληξ ὅστις κατασκευάζει ἀγωγοὺς μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου πέριξ τῶν διακλαδώσεων καὶ πρὸς τὰ ἄνω αὐτῶν, κατατρώγων οὕτω τὸ λεγόμενον κυτταρογόνον στῶμα, ἐξ οὗ ὁ κλάδος τρέφεται· ἐπειδὴ λοιπὸν διακόπτεται τοιοῦτοτρόπως ἡ μεταξὺ τῶν κλάδων